

експертиз, а в подальшому можуть служити основою для формування цілісної криміналістичної моделі вирішення зазначених проблем.

Список використаних джерел:

1. Каткова Т. В. Судові експертизи. Збірник питань. Харків : Оригінал, ІМП «Рубікон», 1994. 144 с.
2. Черечукина Л. В. Расследование убийств : учеб.-метод. пособ. МВД Украины, Луган. гос. ун-т внутр. дел им. Э. А. Дидоренко. Луганск : РИО ЛГУВД им. Э. А. Дидоренко, 2009. 248 с.
3. Науково-методичні рекомендації з питань підготовки та призначення судових експертиз та експертних досліджень : затв. наказом Міністерства юстиції України від 8 жовтня 1998 № 53/5. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0705-98/page2> зі змінами і доповненнями та у редакції станом на 1 лютого 2013 року (дата звернення: 27.02.2019).
4. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон від 13.04.2012 № 4651–VI. *Відомості Верховної Ради України*, 2013, № 9–10, № 11–12, № 13 (із поточними змінами). URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення: 25.02.2019).

УДК 343.9

*Думчиков М. О., канд. юрид. наук, асистент кафедри ННІ права
Сумського державного університету,
ORCID: <http://law.sumdu.edu.ua/ru/>,
e-mail: misha.dumchikov23@gmail.com*

КРИМІНАЛІСТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА СИМВОЛІКИ КРИМІНАЛЬНИХ ТАТУЮВАНЬ

Крім традиційних особистісних ознак людини таких як, бородавки, шрами, опіки та різноманітні форми каліцтва, написи та малюнки у формі татуювань та їх розташування на тілі злочинця, можуть надавати працівникам правоохоронних органів різного типу додаткову інформацію відносно особи їх носія. Однак, на мою думку, на сьогодні криміналістична наука приділяє недостатньо уваги, проблемі дослідження та аналізу змісту символіки татуювань осіб, які мають судимість за різного виду кримінальних злочинів.

Варто зазначити, що одним із перших, хто звернув увагу на поширеність символіки татуювань у злочинців, був лікар-психіатр Ч. Ломброзо. На його думку, символіки татуювань несли певну ознаку моральної неповноцінності осіб які є носіями татуювань та тісно зіставляється з їх розумовими здібностями. Він переконував: «татуювання..., ніби фрак з орденами: чим більше татуюваний, тим більший авторитет має серед приятелів, тоді як не татуюваний не має впливу» [1]. Серед науковців, які приділили проблемі класифікації змісту символіки татуювання, можна виділити В. Пилипчука, В. Прижкова, Ю. Дубягіна та В. Литвина.

Досліджуючи біографічність символіки татуювань злочинця та аналізуючи певні особливості особової справи засудженого, можна визначити наявність певного кореляційного зв'язку між зображенням символіки татуювання на особі засудженого і його психологічними характеристиками. За даними принципами було створено альбоми зображень різних видів символіки татуювань.

Грунтуючись на цих напрацюваннях на нашу думку, доцільно кваліфікувати поширені види татуювання з метою використання їх для збирання інформації щодо особи злочинця, зокрема, шляхом опитування свідків, очевидців, потерпілих, працівників лікувальних закладів тощо [3, с. 108].

Звичайно, що серед чисельної видів символіки татуювань, кримінальне татуювання є найбільш значущим щодо отримання криміналістичної інформації про особу засудженого, бо саме воно орієнтоване на кримінальне минуле і криміногенний аспект особи засудженого.

На думку А. П. Геля, шляхом тлумачення прихованого змісту «кримінального» татуювання особи можна отримати інформацію про: відомості персоно-графічного характеру; соціальне становище; пам'ятні події в житті засудженого; ставлення до злочинських правил і звичаїв; етапи злочинної діяльності засудженого; вид режиму установи, у якій відбував покарання засуджений; вид виправно-трудової установи, у якій відбував покарання засуджений; склад учиненого злочину; злочинну спеціалізацію та кваліфікацію; спосіб і місце вчинення злочину засудженим; наявність злочинного досвіду; статус у злочинній ієрархії; належність до конкретного злочинного угруповання; причини злочинного способу життя; наявність негативних звичок; сексуальну орієнтацію; ставлення до навколишніх; особистісні якості; особистісні поведінкові установки; ставлення до соціальних інститутів та норм; психологічний стан; естетичні уподобання; ставлення до релігії тощо [2, с. 11–12].

Доцільно зазначити, що порівняно з іншими прикметами зовнішності засудженої особи, кримінальна символіка татуювання може виступати достатнім джерелом інформації щодо отримання відомостей про соціальні та психологічні характеристики особи. Не можна не зазначити важливість комунікативної функції символіки кримінального татуювання. Дання функція характеризує кримінальне татуювання з позиції певного роду визначення «своїх» та «чужих» у кримінальних колах. Так, злочинці за написами та малюнками, що є складовими частинами татуювання та за допомогою певної приналежності татуювання до класифікаційної групи визначають внутрішній зміст людини.

Аналізуючи символіку татуювань, варто зазначити її відмінність від інших особистісних прикмет особи щодо надання значного обсягу криміналістично значущої інформації, яка має важливе практичне значення для розкриття злочинів, здійснення профілактичної діяльності та висування свідчих версій.

Дослідження та правильне використання інформації щодо криміналістичного аспекту символіки татуювань правоохоронними органами дає змогу спрогнозувати майбутню поведінку особи носія кримінального татуювання в конкретній ситуації.

Список використаних джерел:

1. Татуировки. История возникновения и проникновения в преступный мир. URL: <http://www.wowanum.narod.ru/tatu.html#01> (дата звернення: 27.02.2019).
2. Гель А. П. Криміналістичний аспект дослідження особи, засудженої до позбавлення волі : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.09. К, 2002. С. 11–12.
3. Федченко М. С., Мазниченко Ю. О. Особливості класифікації кримінальних татуювань. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ*. 2015 № 2. С. 107–116. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvknus_2015_2_13.

УДК 343.9

*Ільченко О. В., канд. юрид. наук, доц., доцент Навчально-наукового інституту права Сумського державного університету,
ORCID: <https://www.linkedin.com/in/oleksandr-ilchenko-6ba579159/>,
e-mail: o.ilchenko19@gmail.com*

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПАТРУЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕКИ ДОРОЖНЬОГО РУХУ: КРИМІНАЛІСТИЧНІ АСПЕКТИ

На сучасному етапі розвитку та реформування правоохоронної системи України, з метою досягнення високого рівня якості та ефективності, потрібно приділяти велику увагу нормативно-правовому забезпеченню діяльності Національної поліції України. Діяльність Національної поліції України потребує сьогодні особливої уваги з боку законодавця та науковців, тому що наразі приймаються нові і вносяться зміни в існуючі нормативно-правові акти, які регламентують її діяльність. Як відомо, майже всі зміни тягнуть за собою ланцюжок таких явищ, як прогалини і колізії в законодавстві. Оскільки патрульна поліція це підрозділ Національної поліції України, очевидним є те, що нормативна база вищезазначеного підрозділу, через ті самі чинники, так само потребує доопрацювання.

В науковій літературі нормативно-правове забезпечення зазначається як сукупність законних та підзаконних нормативно-правових актів, які створюють правове поле для її діяльності та належної реалізації відповідних повноважень [1, с. 168].

Звертаємо увагу на те, що нормативно-правове забезпечення розгляду справ про адміністративні правопорушення патрульними поліцейськими може змінюватись залежно від різних факторів, зокрема, особи правопорушника, виду адміністративного правопорушення та ін.

З метою проведення ефективного розслідування адміністративних правопорушень, передбачених статтею 125 КУпАП, виникає низка запитань, які треба з'ясувати. Викликає заперечення закріплене в санкції ст. 125 КУпАП «Інші порушення правил дорожнього руху» попередження як міра безальтернативного стягнення. Попередження – найм'якше адміністративне стягнення, яке застосовується за незначні адміністративні проступки (якщо відсутня матеріальна шкода, правопорушення вчинено вперше, з необережності, є пом'якшуючі обставини тощо [2, с. 27]. Тобто, це адміністративне стягнення